

РЕШЕНИЕ

№ 419

гр. София, 25.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 12.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4961** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба на А. З., [дата на раждане] в А., гражданин на А., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], офис 108, чрез адв. М., срещу Заповед рег. № ПАМ -24-19.02.2020г. на началник Гранично полицейско управление /ГПУ/-В. към Регионална дирекция „Гранична полиция” – Р., при Главна дирекция „Гранична полиция” /ГДГП/, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ е настанен принудително в специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/ към Дирекция "Миграция"-МВР. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради неправилно приложение на закона, липса на мотиви и съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят счита, че административният орган не е събрал всички относими към случая му доказателства и не са налице основания за налагане на най-тежката обезпечителна мярка. Претендира за отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. М., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена, по съображенията изложени в нея. Претендира разноски

Ответникът Началник ГПУ-В. към РДГП - Р. при ГДГП, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпило писмо, вх. № 290/06.01.2021г., с представени

копия на писмени доказателства. С писмото ответникът уведомява съда, че А. З. е настанен на 19.02.2020 в СДВНЧ-Б., както и че съгласно спогодба за реадмисия между Република България и Република Гърция лицето е предадено с протокол с рег. №4064р-3464/17.03.2020г. на гръцките гранични власти.

Административен съд София град, първо отделение, 4 състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед рег. № 5401 ПАМ - 23/19.02.2020г. на жалбоподателя е наложена ПАМ "Връщане до страната по произход, страна на транзитно преминаване или трета страна". На осн. чл. 60, ал. 1 АПК е допуснато предварително изпълнение. Заповедта е връчена на жалбоподателя и след служебна проверка в деловодната система на АССГ се установи, че същата е обжалвана и е образувано по оспорването ѝ адм. д. 4840/2020 г. /висящо/. Оспорената в настоящето производство Заповед рег. № ПАМ -24/19.02.2020г. на ГПУ-В. към РДГП - Р. при ГДГП, с която е принудително настанен в СДВНЧ на осн. чл. 44, ал. 6, ал. 8 и, ал. 10 от ЗЧРБ, е връчена на 19.02.2020г., видно от писмо рег. № 540100-290/13.03.2020г. /л.15 адм. дело 70/2020 по описа на Административен съд Видин /АСВ// Мотивите на заповедта препращат към предложение рег.5401р-2982-19.02.2020 на Началник 01 ГОДГ при ГПУ-В. /л.16 адм.д.70/2020 АСВ/, в което се сочи, че на 17.02.2020г. в 09.30.ч на ГПКК-В., при излизане от страната се е явил товарен автомобил „М.“, рег. [рег.номер на МПС] /E5378EE, управляван от гръцкия гражданин Р. S. M., [дата на раждане], лична карта № АО009311. Като втори шофьор пътува гръцкият гражданин М. А., [дата на раждане] г, лична карта № АК016200. Автомобилът пътува празен от Гърция за У.. При извършена съвместна проверка със служители на РГВ, възниква съмнение и съвпадение с изградения рисков профил, след което автомобилът е отклонен за допълнителна проверка. При проверката е установено наличие на специално изграден тайник чрез преградна стена в предната част на ремаркетото, в който има укрити 15 лица, от различен етнически произход, сред които е жалбоподателя А. З.. Чуждите граждани не можели да удостоверят влизането в страната по законен ред. Преминават през територията на Република България, използвайки страната ни като транзитен пункт с цел миграция към трета държава

А. З. е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция "Миграция" на 19.02.2020г., видно от приемо – предавателен протокол рег. № 5401р-3003 /л.20 адм.д.70/20 АСВ/. Съгласно спогодба за реадмисия между Република България и Република Гърция лицето е предадено с протокол с рег. №4064р-3464/17.03.2020г. на гръцките гранични власти /л.27/.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена на жалбоподателя на 19.02.2020 г. /сведение от Началник ГПУ-В., рег. № 540100-290/13.03.2020г.-л.15 от адм.д.70/2020 на АСВ/, а жалбата срещу нея е подадена на 05.03.2020 г. - в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт по чл. 46, ал. 1, вр. чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, поради което жалбата е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения: При служебната проверка по чл. 168, ал. 1, вр.146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 44, ал. 1 и, ал. 10 ЗЧРБ - началник ГПУ-В. към РДГП - Р., на когото надлежно са делегирани правомощия със заповед №

4066з-257 от 22.02.2018 г. на директора на РДГП – Р..

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна. Като фактическо основание за налагане на мярката е посочено съществуването на пречки за изпълнение на наложена ПАМ "Връщане" предвид нелегалното преминаване на чужденеца на територията на Република България, наличието на опасност същият да се укрие и да възпрепятства връщането си. Тези хипотези съответстват на правилно посоченото в заповедта правно основание по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения - такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или, ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Актът е съобщен в присъствието на преводач и своевременно предприетото съдебно обжалване е указание, че засегнатото лице не е било затруднено в правото си на защита.

Съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по, ал. 1 могат да издадат заповед за принудителното му настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Според чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ настаняването продължава до отпадане на обстоятелствата по, ал. 6, но не повече от 6 месеца.

Нормата кореспондира с чл. 15, §1 от Директива 2008/115/ЕО, съгласно който освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато:

- а) е налице опасност от укриване; или
- б) засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането.

Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури. Според чл. 15, §5 от Директива 2008/115/ЕО задържането продължава, докато съществуват посочените в параграф 1 условия и то е необходимо, за да се гарантира успешно извеждане. Всяка държава-членка определя максимална продължителност за задържане, която не може да надвишава шест месеца. В случая не е нарушена максималната продължителност на задържането по чл. 15, §6 от Директива 2008/115/ЕО и чл. 44, ал. 8, изр.3 ЗЧРБ от 6 месеца.

В конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, по смисъла на чл. 15, §1 от Директива 2008/115/ЕО, тъй като не са изпълнени предпоставките по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ и чужденецът не твърди, нито представя доказателства, че отговаря на изискванията на чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЧРБ.

Както националното, така и съюзното, право, предвиждат алтернативност на двете хипотези на задържане: лицето възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

По силата на §1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ "опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице,

когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Данни в тази насока могат да бъдат обстоятелството, че лицето не може да бъде намерено на обявения от него адрес на пребиваване, наличие на предходни нарушения на обществения ред, на предходни осъждания на лицето, независимо от реабилитацията, не е напуснало страната в рамките на предоставения му срок за доброволно напускане, ясно е показало, че няма да се съобрази с наложената му мярка, притежава подправени документи или няма никакви документи, представило е невярна информация, вече се е укривало, не е спазило забрана за влизане и други. Съдът приема, че по отношение на А. З. са налице такива конкретни фактическите данни, които сочат на опасност от укриване - същият веднъж е преминал границата нелегално, укрит в специално изграден чрез преградна стена в предната част на ремаркетото тайник на товарен автомобил.

С това са изпълнени предпоставките по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ - спрямо чужденеца е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ и е налице опасност от укриване. Целта на наложената обезпечителна мярка по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ - организиране на връщането, се явява безспорно установена предвид мотивите на предложение рег. № 5401р-2982/19.02.2020 г. - чужденецът не може да удостовери влизането си в Република България по законов ред, както и с цел да се предотврати ново правонарушение от негова страна. Освен това, чужденецът е задържан, след като се е опитвал да напусне пределите на страната незаконно. Задържането е необходимо за успешното извеждане на чужденеца, за когото са налице данни за опасност от укриване.

Изпълнено е и цитираното изискване задържането да е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури. От приложените в административната преписка писмени доказателства се установява, че административният орган незабавно е предприел действия по надлежно изпълнение на процедурата по извеждане. Видно от писмо рег. № 540100-1535/30.12.2020г. от Началник ГПУ-В., лицето А. З. е предадено на гръцките гранични власти с протокол рег. № 4064р-3464/17.03.2020г., съгласно спогодба за реадмисия между Република България и република Гърция.

В тази връзка, съгласно чл. 142, ал. 1 АПК материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт се преценява от съда към момента на издаването му. Съгласно чл. 142, ал. 2 АПК установяването на нови факти от значение за делото, след издаването на акта, се преценява към момента на приключване на устните състезания. Тези нови факти могат да бъдат само тези, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си. Правното значение на един факт може да бъде променено от правни норми, на които законодателят е придал обратно действие, или от съдебно решение.

В случая, предмет на оспорения административен акт не е прилагането на мярка "екстрадиция" или "връщане", при които съдът е длъжен да отчете и всички, настъпили след издаването на акта факти и обстоятелства с оглед на необходимостта да извърши пълна и ex nunc оценка на фактите. Предмет на оспорения акт е мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци", която принудителна мярка, при настъпване на нови обстоятелства, винаги може да бъде прекратена. Става въпрос за първоначално принудително задържане в

специалния дом, а не за продължаване на срока задържането.

С оглед на горното и поради липсата на юридически факти, които да променят правното значение на релевантните факти, преценката за законосъобразност на оспорената заповед следва да се направи с оглед на доказаните по делото факти към датата на издаване на заповедта – 19.02.2020г.

По изложените съображения съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила, при правилно приложение и в съответствие с целта на закона. На основание чл. 172, ал. 2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд софия град, ---I-во отделение, 4-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. З., 08.11.1997г. в А., гражданин на А., срещу Заповед рег. № 5401 ПАМ-24 от 19.02.2020 г. на началник ГПУ-В. към РДГП - Р. при ГДГП, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и, ал. 10 ЗЧРБ е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция "Миграция"-МВР.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: